

γενναίων και ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν πιεσθέντες ἐπὶ τέλους και ὑπὸ τῆς πανώλους ἀποδεκατισάσης αὐτούς, ἡ ναγκάσθησαν οἱ ἐν αὐτῇ μένοντες. Ἐνετοί νὰ παραδοθῶσι διὰ συνθήκης, τὴν ὅποιαν παρείσαν οἱ Τούρκοι κατὰ τὸ εἰωθός αὐτοῖς. Ἐκεῖθεν διὰ τῶν ἐπαρχιῶν Ρεθύμνης και Μυλοποτάμου καταστρέφοντες διὰ τοῦ πυρὸς και σιδήρου πᾶν τὸ προστυχόν και ἔξανδραποδίζοντες γυναικάπαιδα ἔβασισαν κατὰ τοῦ Νέου Χάνδακος (Ἡράκλειον) πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ ὅποιου ἐστρατοπέδευσαν και ὠχυρώθησαν, κατασκευάσαντες και φρούριον (ὄνομαζόμενον νῦν Φορτέτζα) βιάσαντες δὲ δι' ἄγγαριων τοὺς χριστιανοὺς νὰ μεταφέρωσιν ἐκ Χανίων και Ρεθύμνης τὰ κυριεύθεντα πυρόβόλα και πολεμεφόδια τὰ ἕπιτα ἐτοπισθέτησαν ἐπὶ τοῦ φρουρίου τούτου.

Περὶ τὰ μέσα Ιανουαρίου 1667 κατέπλευσεν ἔξωθεν τοῦ Νέου Χάνδακος Ἡράκλειον ὁ Αἰγυπτιακός στόλος συγκείμενος ἐξ 21 φρεγατῶν και 17 ἀκατίων. Ο στόλος οὗτος προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐνετικοῦ ἀπέναντι τοῦ Νέου Χάνδακος, ὑπέστη ἀλητή καταστροφήν, διότι ἐξ αὐτοῦ πέντε μόνια πλοῖα ἐσώθησαν, η δὲ Ναυαρχίς ἐπυραλήθη, αἰχμαλωτισθέντος και τοῦ ναυάρχου Ρεμαδάν Βέη.

Οι Τούρκοι κατώρθωσαν πάλιν νὰ συγκεντρώσωσι στόλον ἐκ 30 πλοίων και ἔφοδιάσαντες αὐτὸν μὲ πολλὰς προμηθείας ἔθηκαν τούτον ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Καπλάν Μουσταφᾶ Πασσᾶ, γαμβροῦ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, δ ὅποιος εἶχε διαπρέψει κατὰ τὸν Ούγγρικὸν πόλεμον.

Ο τουρκ. στρατὸς συνέκειτο τότε ἐκ 48 000 χινδρῶν ἐκτὸς 20,000 δρομέων και πυρπολητῶν και τῶν καθ' ἔκαστην προσερχομένων βοσχεῖῶν ἐκ τῶν δισοφόρων μερῶν τῆς Μικρᾶς Ασίας και Αἰγαίου. Ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι αἱ δυνάμεις αὐτῶν ἀνῆλθον εἰς 70 000 ἄνδρας.

Τὴν 11 Μαΐου 1667 ὁ Μέγας Βεζύρης τὸν ὅποιον δ Σουλτάνος εἶχεν ἀποστείλει μὲ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναφερόμενην ἀπελήνη, βιέπων λήγοντα τὸν χρόνον τῆς ἀποστολῆς του, χωρὶς νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον ὅπερ εἶχεν ἀνατεθῆ ἀυτῷ και τὴν ζῶνταν αὐτοῦ κινδυνούσαν, περιήλθεν εἰς

ἀπόγρυνωσιν και συνεκάλεσεν πολεμικὸν συμβούλιον εἰς δ ἔλαχον μέρος δῶν οἱ Πασσάδες. οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ, και αὐτὸς ὁ Μέγας Διερμηνεὺς Νικούσιος, ἀπεφρούσθη δὲ κατ' αὐτὸν ἡ γενικὴ προσδοκίη ἐκ πάντων τῶν σημείων πρὸς ἄλλων τοῦ Νέου Χάνδακος.

Ο τουρκικὸς στρατὸς διηρέθη τότε εἰς 3 σώματα τὰ ὅποια ἔπρεπε συγχρόνως νὰ προσδέχωσι τοὺς 3 προμαχῶντας τοῦ Παντοκράτορος, τῆς Βηθλεέμ και τοῦ Μαρτινέγου.

Ἄσιτερά τοῦ Νέου Χάνδακος, ὁ Μέγας Βεζύρης μετὰ τοῦ Βεηλέρβη ἐστρατεύεσαν ἀπέναντες και φρούριον (όνομαζόμενον νῦν Φορτέτζα) βιάσαντες δὲ δι' ἄγγαριων τοὺς χριστιανοὺς νὰ μεταφέρωσιν ἐκ Χανίων και Ρεθύμνης τὰ κυριεύθεντα πυρόβόλα και πολεμεφόδια τὰ ἕπιτα ἐτοπισθέτησαν ἐπὶ τοῦ φρουρίου τούτου.

Ἐν τῷ κέντρῳ ἐτάχθησαν τὰ Αἴγυπτιακὰ στρατεύματα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀχμέτ Πασσᾶ ἀπέναντι τοῦ πομαχῶνος Βηθλεέμ, και τῆς ἐπάλξεως τοῦ Μουτζενίγου.

Δεξιὰ και ἀπέναντι τοῦ Μουτζενίγου ἦσαν τὰ στρατεύματα τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῶν ἰθελοντῶν ὑπὸ τὸν Καρῆ Μουσταφᾶ.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὸ θερινὸν ἥλιο στάσιον 9 Ιουνίου κατέπλευσεν ὁ Στόλος τῶν Ἐνετῶν Μοροζίνης εἰς τὴν Δία, και μένην ἀπέναντι τοῦ Νέου Χάνδακος, η ἀφίξεις του δὲ ἐχαιρετίσθη διὰ τῆς ἐκρήξεως τῶν πρώτων ἀμφοτέρων ὑπονόμων.

Μέχρι ἡς 27 Αὐγούστου 152 ὑπὲν μοι ἀεινάχθησαν ὑπὸ τῶν πολιορκητῶν Τούρκων, 182 δὲ ὑπὸ τῶν πολιορκουμένων Ἐνετῶν, και δικαὶος ὁ προμαχῶν τοῦ Παντοκράτορος καθ' ὃ δὲ διηρύθησαν τοῦ Νέου Χάνδακος, η ἀφίξεις του δὲ ἐχαιρετίσθη διὰ τῆς ἐκρήξεως τῶν πρώτων ἀμφοτέρων ὑπονόμων.

Μετὰ 7 ἑβδομάδας κατόπιν πολλῶν ἀφόδων και προσθλῶν κατώρθωσαν οἱ Τούρκοι νὰ πήξωτι 5 σημαίας ἐπὶ τῆς κοροφῆς τοῦ προμαχῶνος, ἀλλὰ 3 ὑπόνομοι ὡν ἔκαστη περιελάμβανε 70 βερέλια πυρτίδος ἐξεσφενδόνησαν εἰς τὸν ἀέρα και τὰς σημαίας και τοὺς ἀναπετάσαντας αὐτάς.

Μετὰ 14 ἡμέρας οἱ πολιορκούμενοι ἐπεχείρισαν μετὰ σύγχρονον ἔκρηξιν 4 ὑπονόμων, ἔξοδον, καθ' ἓν ἔπεισον 3 στρατηγοῖς, ὁ ἀγάπης τοῦ Γιανιτζάρων, δ τῶν ὑπόποιων και ὁ τῶν ἰθελοντῶν. Μετὰ 8 ἡμέρας κατὰ 8 θερίου τοῦ 1767 ὁ Μέγας Βεζύρης διέκοψε δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος τὰ πολιορκητικά ἔργα ητοι ἀπὸ 26 θερίου—9 Μαρτίου. Ἐν διαστήματι 6 και ἡμίσεως μηνῶν εἶχον

καὶ 20,000 στετήρες πυρίτιδος 8,000 στρατιώταις ἐφινέθησαν και 400 Γιανίτσαροι ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης πλήν πλήν τῶν πληγωθέντων και φοιεύθησαν θελοντῶν.

Ο Τούρκος στόλαρχος Καπλάν Πασσάς εύρισκομενος ἐν Χανίοις, προσεκλήθη τότε εἰς Ἡράκλειον και ἀπερασίσθη ὅπως 12 φρεγάται προσορμισθῶσι πρὸ τοῦ φρουροῦ μέχρι τέλους τοῦ χειμῶνος.

Η πολιορκία ἐξηκολούθησε καὶ πάλιν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ 1669 γενναίως ἀποκρουόντων τῶν πολιορκουμένων τὰς ἐπανειλημμένας και ἀπεγνωσμένας ἐφίδους τῶν πολιορκητῶν.

Μετὶ τὸν ἀναχώρησιν τῶν Γύλλων ἐλαττωθείης τῆς φοράς, ἀπερασίσθη ὑπὸ τοῦ Μοροζίνη ἡ παροδίσις τῆς πόλεως, συναφθεῖσης συνθήκης μεταξὺ αὐτοῦ και τῶν τύρκων ἐκ 18 ἔαρων, δι' ἡς και ὁ Νέος Χάνδαξ και ἀπέταξαν ἡ νῆσος παρεδέστηε τοὺς Τούρκους.

Ἐπειστήματι 3 ἑβδομάδων κατὰ τὴν τυνθηνή πάσα και μέχρι εἶχεν ἐκκενωθῆ ὡν μόνον ἐκ τῶν φρουρῶν, ἀλλὰ και ἐκ τῶν εκτοίκων, ὀτινες ἀθροι μετέθησαν εἰς τὴν νησίαν Δίαν χωιστιανοὶ και Ἐνετοί πιρατόνες μεθ' ἔχυτῶν πάτα τὰ ἀρχεῖα, εικόνας ἀγίων κλπ. και αὐτὸν τοι λειψανον τοι α' Ἐπισκόπου της Νήσου Τίτου και κείθεν μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν Βενετίαν, δὲ ἐπέμεινον δὲ ἐν τῇ πολει 3 Ιουδαιοι 2 Ειλινες και μία γυνή.

Μετὰ τὴν ἐντελὴν ἐκκενωσιν τῆς πόλεως χρονιαρχίαν 3 ἡμεραι εἰσήλθε πανηγυρικῶν, δ Κιουπρουλής εἰς τὴς χαλάρωσις.

Τὸν 14—15 θερίου 1669, ἡ πρηρηθή ὁ μέγας σταυρὸς ὁ ὑψούμενος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Νέου Χάνδακος και ἀνεπτάσθη ἡ ἡμισέληνος, τὴν δὲ πρωί της 15 κατὰ τὴν 3 ὥραν ὁ Αχμέτ Κιουπρουλής ὁ κατακτητής ἐλέξιβνεν ἐντὸς ἀργυροῦ δίσκου τὰς 83 κλειδὸς τῆς πόλεως και τῶν φρουρῶν, και πάτων τῶν ὑπηροίων και τοι περίπου 1000 πολιορκητῶν τοι εικόνας ἀγίων, δ ιμισέληνος, τὴν δὲ πρωί της 16 θερίου τοι προσφεροντας τοι προμαχῶνος ἀγίου.

Ο Μοροζίνης μαθὼν τοῦτο, ἐξέπειψε 3 πλοῖα ἐπὶ τῶν ὅποιων ἐπέβαινον 600 Γάλλοις και Ιταλοῖς και τινες ἐκ τῶν σωματοφυλάκων τοι εις συνάντησιν τῶν 12 πολεμικῶν πλοίων νὰ εἰσπλευσῃ.

Ο Μοροζίνης μαθὼν τοῦτο, ἐξέπειψε 3 πλοῖα ἐπὶ τῶν ὅποιων ἐπέβαινον 600 Γάλλοις και Ιταλοῖς και τινες ἐκ τῶν σωματοφυλάκων τοι εις συνάντησιν τῶν 12 πολεμικῶν πλοίων νὰ εἰσπλευσῃ.

Μετὰ παρέλευσιν 229 ἐτῶν ἐντὸς μηνὸς και 7 ἡμερῶν, Θεία εδδοκία και χάρις εἰς τὰς 4 πριστάτιδας Δανιέλες Ρωσσίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας και Ἰταλίας, κατελύθη ἡ ξουσία νοῦ Σουλτάνου ἐκ τῆς νῆσου και ἀφρεθή ἡ ιμισέληνος, ἀνθ' ἡς ἀνυψώθη και πάλιν μετὰ πάροδον δύο και ἡμισεις αἰώνων περίπου τὸ ἱερὸν σύμβολον τοῦ χριστινισμοῦ και τοῦ πολιτισμοῦ ὁ Σταυρός.

Η πολιορκία ἐξηκολούθησε και πάλιν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ 1669 γενναίως ἀποκρουόντων τῶν πολιορκουμένων τὰς ἐπανειλημμένας και ἀπεγνωσμένας ἐφίδους τῶν πολιορκητῶν.

Ἐπειστήματι διαφωνία τοιού τοῦ Μοροζίνη μετὰ τὸν διουλός τοιού Νοέλη, και ἡ συνεπείδητού τούτου ζειτευτάσιον.

Μετὶ τὸν ἀναχώρησιν τῶν Γύλλων ἐλαττωθείης τῆς φοράς, ἀπερασίσθη ὑπὸ τοῦ Μοροζίνη ἡ παροδίσις τῆς πόλεως, συναφθεῖσης συνθήκης μεταξὺ αὐτοῦ και τῶν τύρκων ἐκ 18 ἔαρων, δι' ἡς και ὁ Νέος Χάνδαξ και ἀπέταξαν ἡ νῆσος παρεδέστηε τοὺς Τούρκους.

Ἐπειστήματι 3 ἑβδομάδων κατὰ τὴν τυνθηνή πορείαν τῆς φοράς μεθ' ἔχυτῶν πάτα τὰ ἀρχεῖα, εικόνας ἀγίων κλπ. και αὐτὸν τοι λειψανον τοι α' Ἐπισκόπου της Νήσου Τίτου και κείθεν μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν Βενετίαν, δὲ ἐπέμεινον δὲ ἐν τῇ πολει 3 Ιουδαιοι 2 Ειλινες και μία γυνή.

Μετὰ τὴν ἐντελὴν ἐκκενωσιν τῆς πόλεως χρονιαρχίαν 3 ἡμεραι εἰσήλθε πανηγυρικῶν, δ Κιουπρουλής εἰς τὴς χαλάρωσις.

Τὸν 14—15 θερίου 1669, ἡ πρηρηθή ὁ μέγας σταυρὸς ὁ ὑψούμενος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Νέου Χάνδακος και ἀνεπτάσθη ἡ ἡμισ